

dem i Tide. Det skulde glæde mig, om Færøernes Repræsentant her kunde stemple disse Referater som ganske fejlagtige, og navnlig om han kunde faa vedkommende Ordfører til at stemple dem som ganske fejlagtige." Jeg hævdede, at disse Referater utvivlsomt var i høj Grad farvede. Jeg havde i Gaar ikke tilstrækkelig Dokumentation ved Haanden til at dokumentere Rigtigheden af, hvad jeg fremførte paa dette Punkt. Men nu har jeg det i Haanden, og det er mig en Glæde at kunne læse op en Bekendtgørelse af Ordføreren for Selvstyrepartiet, som talte i denne Sag i Lagtingssamlingen 1915. Ordføreren, Rasmus Rasmussen, sammen med 3 andre Selvstyremænd har i Bladet „Dimmalætting“, hvis Udtalelser det ærede Medlem fra Ringkøbing benyttede, indrykket en Bekendtgørelse af 21. September 1915, som lyder saaledes: „Vi undertegnede Lagtingsmænd bekendtgør herved, at de Referater af vore Taler i Lagtinget, som er fremkommet i Bladet „Dimmalætting“, er tendentiøse, misvisende og forvrængede“.

J. C. Christensen: En saadan Bekendtgørelse betyder jo ikke meget, naar den ikke nævner, hvilke Udtalelser der kan karakteriseres paa den anførte Maade. Jeg vilde have sat Pris paa, at vedkommende Ordfører og hans Meningsfæller udtrykkelig havde taget Afstand fra de to Ting, jeg fremhævede, nemlig Kravet om en særlig Lovgivningsmyndighed for Lagtinget og om en særlig Fordeling i finansiel Henseende mellem Færøerne og det øvrige Kongerige.

Ellinger: Jeg vil tillade mig at spørge det ærede Medlem fra Færøerne (Edward Mortensen), om det forholder sig rigtigt, at Ordføreren for Selvstyrepartiet har udtalt i Lagtinget, at Færøernes statsretlige Stilling i Riget hviler paa gyldende Grund, thi det er stadig et aabent Spørgsmaal, hvorvidt Grundloven gælder for Færøerne eller ikke. Endvidere: om det er rigtigt, at der i et Andragende fra seks af Lagtingets syv Selvstyremænd til Lagtinget staar, at man ønsker, at der foretages Forandringer i Lagtingsloven med det Formaal for Øje, at Lagtinget skal have

Lovgivningsmyndighed i Færøernes egne Anliggender, og at Lagtinget skal have sin egen Kasse og at raade over. Er disse to Ting rigtige? Det vil jeg gerne spørge det ærede Medlem om.

Edward Mortensen: Jeg mener, at den af mig nævnte Bekendtgørelse er tilstrækkeligt Bevis for, at man i hvert Fald ikke har Lov til at bruge de Referater, som „Dimmalætting“ fremkom med, som Grundlag for en stor Del af sin Tale.

Med Hensyn til de Forespørgsler, den sidste ærede Taler (Ellinger) rettede til mig, skal jeg udtale, at der fremkom en Henvendelse til Lagtinget, hvori der bl. a. stod, at man ønskede, at Lagtinget fik en stor Indflydelse paa de særlige færøske Lovgivningsanliggender (Ellinger: Stor?) . . . at man sikrede Lagtinget Indflydelse paa dette Lovgivningsarbejde. Ordføreren for Selvstyrepartiet udtalte da under Behandlingen i Tinget, at han mente, det var muligt, at en saadan Ordning kunde ske i Overensstemmelse med den Tilstand, der nu er, gennem kongelig Anordning, idet der ofte i Slutningsparagrafferne af Love, som gives her, staar, at Regeringen og Lagtinget bemyndiges til at træffe Bestemmelser for Færøernes Vedkommende. Medens Rigsdagen træffer Bestemmelse for det øvrige Kongeriges Vedkommende, overlader man ved en Slags Fuldmagt Bestemmelsen for Færøernes Vedkommende til Lagtinget og Regeringen. Det var det, Ordføreren for Selvstyrepartiet mente med sine Udtalelser.

Jeg tror hermed at have besvaret de Forespørgsler, som blev rettet til mig.

J. C. Christensen: I Henvendelsen til Lagtinget fra de 6 Medlemmer af Selvstyrepartiet staar der udtrykkeligt: „Vi ønsker Lagtingsloven lavet om saaledes, at Lagtinget skal bestaa udelukkende af folkevalgte Mænd og være lovgivende i alle Forhold, som vedrører Færøerne særskilt“. De ønsker altsaa i Virkeligheden lovgivende Myndighed; her er ikke Tale om, at Udtalelsen er farvet, det er ligefrem et paa Færøsk affattet Andragende til Lagtinget; det kan man ikke komme bort